

Ročník 1972

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 28

Vydána dne 14. prosince 1972

Cena

OBSAH:

93. Vyhláška Ústřední rady odborů o smírčím řízení ve sporech o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacími návrhy a průmyslovými vzory
94. Vyhláška federálního ministerstva dopravy o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel
95. Vyhláška federálního ministerstva hutnictví a strojírenství o poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům oborových podniků ČKD Praha a První brněnská strojírna Brno, získaným nábohem prováděným národními výbory pro práci na dodávkách pro výstavbu tranzitního plynovodu
96. Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky o podnikových archívech
97. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, kterou se mění vyhláška č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 170/1969 Sb. a vyhlášky č. 124/1970 Sb.

O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

93

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 8. listopadu 1972

o smírčím řízení ve sporech o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacími návrhy a průmyslovými vzory

Ústřední rada odborů podle § 156 zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, v dohodě s Úřadem pro vynálezy a objevy stanoví:

§ 1

Účel smírčího řízení

Za účelem urovnání sporu o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacími návrhy a průmyslovými vzory provádějí odborové orgány

smírčí řízení mezi občany a socialistickými organizacemi (dále jen „organizace“).

§ 2

Spory projednáváné ve smírčím řízení

Smírčí řízení se provádí ve sporech uvedených v § 1 této vyhlášky, které se týkají

- a) vzniku nároku na odměnu za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu či průmyslového vzoru,

- b) způsobu stanovení této odměny, její výše a doby splatnosti,
- c) odměny za účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru a odměny za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu,
- d) náhrady za výkresy, modely a prototypy.

§ 3

Smírčí orgán

(1) Smírčí řízení provádí závodní výbor základní organizace ROH té organizace, která je příslušná ke stanovení a vyplacení odměny poskytované v souvislosti s vynálezem, zlepšovacím návrhem nebo průmyslovým vzorem.

(2) Závodní výbor může pověřit provedením smírčího řízení svou komisí pro hnutí vynálezců a zlepšovatelů; tato komise však musí mít nejméně sedm členů.

§ 4

Zahájení smírčího řízení

(1) Smírčí řízení se zahajuje na návrh občana uplatňujícího nárok uvedený v § 2 této vyhlášky nebo na návrh organizace. Návrh na zahájení smírčího řízení se podává u smírčího orgánu.

(2) Návrh může být podán písemně nebo ústně do protokolu, který sepiše pověřený člen smírčího orgánu nebo pracovník organizace pověřený k tomu smírčím orgánem se souhlasem organizace.

(3) V návrhu je třeba uvést, kdo jej podává, co uplatňuje a proti komu návrh směřuje. Přitom je účelné uvést v návrhu i skutečnosti rozhodné pro jeho posouzení a jak je možno je prokázat. Opis návrhu na zahájení smírčího řízení zašle pověřený člen smírčího orgánu druhému účastníku řízení.

(4) Účastník může návrh vzít zpět, dokud smírčí orgán neschválil uzavřený smír.

§ 5

Smírčí jednání

(1) Smírčí orgán svolává jeho předseda, popřípadě jím pověřený člen smírčího orgánu (dále jen „předseda smírčího orgánu“) tak, aby smírčí řízení skončilo nejpozději do 30 dnů od jeho zahájení. K jednání pozve i oba účastníky sporu.

(2) Místo a dobu stanoví předseda smírčího orgánu, který jednání také řídí. Doba jednání má být stanovena tak, aby pokud možno nezasahovala do pracovní doby.

(3) Smírčí orgán může jednat, jestliže je přítomna nadpoloviční většina jeho členů. K platnému usnesení je třeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů smírčího orgánu.

(4) Z účasti na jednání smírčího orgánu je vyloučen člen, u něhož se zřetelem na jeho poměr k projednávané věci nebo k účastníkům lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti. O tom, zda je člen smírčího orgánu vyloučen, rozhoduje tento smírčí orgán; člen, o jehož vyloučení se jedná, se hlasování nezúčastní.

(5) Smírčí orgán může jednat o uzavření a schválení smíru, jsou-li přítomni oba účastníci nebo jejich zástupci. Nedostaví-li se bez omluvy k jednání řádně obesaný navrhovatel, má se za to, že vzal svůj návrh zpět. Nedostaví-li se bez omluvy k jednání řádně obesaný odpůrce, má se za to, že odmítá jednat o smíru.

(6) Účastníci řízení jsou povinni na požádání smírčího orgánu předložit potřebné listiny související s projednávanou věcí.

§ 6

Smír

(1) Při uzavírání smíru smírčí orgán dbá, aby účastníci neutrpěli újmu z neznalosti práva. Předseda smírčího orgánu je povinen účastníkům přechystat znění navrhovaného smíru a vysvětlit jim jeho dosah dříve, než jim předloží k podpisu zápis o jednání.

(2) Uzavřou-li účastníci smír, rozhodne smírčí orgán usnesením, zda jej schvaluje. Smír neschválí, je-li v rozporu s právními předpisy.

(3) Bylo-li ve smíru dohodnuto peněžní plnění, nutno uvést přesnou částku a lhůtu, do kdy má být zaplaceno.

(4) Smírčí orgán po schválení smíru doručí účastníkům opis zápisu o jednání, popřípadě té jeho části, ve které je uveden smír.

(5) Nebyla-li splněna ve stanovené lhůtě povinnost převzatá schváleným smírem, potvrdí smírčí orgán na žádost účastníka vykonatelnost schváleného smíru.

§ 7

Zápis o jednání

(1) O jednání smírčího orgánu musí být sepsán zápis, v němž se zejména uvede:

- a) označení smírčího orgánu, jména a příjmení jeho členů,
- b) místo, čas a předmět jednání,
- c) označení účastníků sporu a jejich zástupců,
- d) stručné vyličení průběhu jednání a obsahu výpovědi účastníků a jiných vyslechnutých osob,

- e) úplné znění uzavřeného smíru s usnesením o jeho schválení,
- f) záznam o skončení smírčího řízení se stručným odůvodněním, proč ke skončení došlo,
- g) záznam o postoupení sporu soudu.

[²] Zápis podepíše předseda smírčího orgánu a zapisovatel; došlo-li k uzavření smíru, podepíše zápis též účastníci řízení.

§ 8

Skončení smírčího řízení

[¹] Nedojde-li při smírčím jednání k uzavření a schválení smíru a smírčí orgán nenařídí další jednání, končí smírčí řízení dnem, kdy se jednání konalo.

[²] Odmítne-li odpůrce kdykoliv po zahájení smírčího řízení a před schválením uzavřeného smíru jednat, skončí smírčí řízení dnem, kdy k odmítnutí došlo. Za odmítnutí jednání ze strany odpůrce se také považuje, jestliže se ke smírčímu jednání odpůrce nedostaví, ač byl řádně obeslán.

§ 9

Postoupení sporu soudu

Nedošlo-li do 30 dnů od podání návrhu ke schválení uzavřeného smíru a účastník písemně nebo ústně do zápisu navrhl, aby spor byl postoupen soudu, zašle smírčí orgán neprodleně návrh na postoupení sporu a spisový materiál o sporu okresnímu soudu, v jehož obvodu má smírčí orgán své sídlo, a uvědomí o tom účastníky.

§ 10

Zrušení schválení smíru

[¹] Smírčí orgán zruší na návrh kteréhokoliv účastníka sporu schválení smíru, jestliže se dodatečně zjistily mimořádné závažné okolnosti, kterých nemohl bez své viny použít a které odůvodňují podstatně příznivější výsledek sporu v jeho prospěch (§ 130 zákona). Shledá-li však, že návrh není důvodný, zamítne jej svým usnesením.

[²] Návrh na zrušení smíru může účastník podat pouze do tří měsíců ode dne, kdy se dozvěděl o okolnostech odůvodňujících navrhovanou změnu, nejpozději do tří let od právní moci smíru.

[³] Pro podání návrhu na zrušení smíru a pro jeho projednání smírčím orgánem platí přiměřeně ustanovení této vyhlášky o podání a projednání návrhu na zahájení smírčího řízení.

§ 11

Úschova spisů

Organizace, u níž se provádí smírčí řízení, je povinna zajistit uschování spisů týkajících se řízení po dobu 10 let od jeho skončení.

§ 12

Doručování

Pro doručování písemností smírčího orgánu platí obdobně ustanovení § 266 a) zákoníku práce.

§ 13

Náklady řízení

[¹] Náklady účastníků řízení spojené s jejich účastí na smírčím řízení hradí organizace uvedená v § 3 odst. 1.

[²] Tato organizace hradí také výdaje, které vznikly účastí na řízení osobám, jež byly přizvány k jednání a nebyly účastníky sporu, poskytuje pro jednání bezplatně vhodnou místnost, nutné technické potřeby i jinou účelnou pomoc.

§ 14

Platnost pozbývají zásady pro provádění smírčího řízení, přijaté usnesením předsednictva ÚRO ze dne 11. 7. 1957.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Předseda:

ing. Hoffmann v. r.

94

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 6. prosince 1972

o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel

Federální ministerstvo dopravy v dohodě s federálním ministerstvem vnitra, ministerstvem vnitra ČSR a ministerstvem vnitra SSR a ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 16 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

ČÁST PRVNÍ

Základní výcvik řidičů

§ 1

Oprávnění k provádění výcviku řidičů

(1) Výcvik řidičů silničních motorových vozidel (dále jen „motorová vozidla“) mohou provádět v rozsahu a za podmínek stanovených touto vyhláškou:

- a) autoškoly ústředního výboru Svazu pro spolupráci s armádou České socialistické republiky a autoškoly ústředního výboru Svazu pro spolupráci s armádou Slovenské socialistické republiky (dále jen „autoškoly Svazarmu“),
- b) školy poskytující střední vzdělání (včetně odborných učilišť) a vysoké školy (dále jen „školy“),
- c) státní a družstevní socialistické organizace.

(2) Výcvik řidičů provádějí organizace oprávněné podle odstavce 1 (dále jen „oprávněné organizace“) ve svých výcvikových zařízeních formou kursů. Autoškoly Svazarmu mohou provádět výuku teorie též formou dálkového studia.

(3) Zemědělské a lesnické školy všech stupňů a zemědělská a lesnická odborná učiliště mohou provádět výcvik řidičů pro své žáky (učně), pokud je tato činnost obsažena v jejich učebním plánu jako předmět povinný nebo nepovinný nebo v rámci zájmové činnosti; ostatní školy uvedené v od-

stavci 1 písm. b) mohou provádět výcvik řidičů pro své žáky (učně), pokud je tato činnost obsažena v jejich učebním plánu jako předmět povinný nebo nepovinný. Pokud škola nemůže výcvik řidičů provést komplexně, zajistí praktický výcvik v údržbě a řízení motorových vozidel u autoškoly Svazarmu.

(4) Organizace uvedené v odstavci 1 písm. c) mohou provádět výcvik řidičů pro své pracovníky k získání řidičského oprávnění skupiny A, B, C, M a T,* jen je-li to potřebné pro zajištění jejich úkolů nebo pro potřebu lidových milic, civilní obrany nebo požární ochrany. Zemědělské státní organizace mohou provádět výcvik též pro družstevní zemědělské organizace; pro jednotlivě hospodařící rolníky zajišťují výcvik k získání řidičského oprávnění skupiny T. Organizace, u nichž by nebylo účelné a hospodárné zřizovat kurs, sdružují se k provádění výcviku v kursech s jinými státními nebo družstevními organizacemi.

(5) Výcvik řidičů lze v naléhavých případech provádět též formou individuálního výcviku.**)

§ 2

Registrace oprávněné organizace

(1) Oprávněné organizace musí být registrovány. Registrace se provede, jen jsou-li splněny podmínky stanovené touto vyhláškou.

(2) Registraci provádí a vydává o ní doklad okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti. Okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti zruší registraci, popřípadě změni její rozsah, jestliže odpadnou nebo se změni podmínky, za nichž byla registrace provedena. Okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti si před provedením registrace, její změny nebo jejího zrušení vyžádá závazné stanovisko příslušného národního výboru.

(3) V žádosti o registraci je třeba uvést:

- a) název a sídlo organizace, její nadřízený orgán

*) § 2 vyhlášky č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech.

**) § 8 odst. 3 vyhlášky č. 87/1964 Sb.

- a) ústřední orgán, do jehož působnosti organizace přísluší,
- b) sídlo výcvikového zařízení, jméno, příjmení a bydliště odpovědného vedoucího výcvikového zařízení,
- c) účel, pro který je výcvik řidičů pořádán,
- d) skupinu řidičského oprávnění, k jejímuž získání se má výcvik provádět,
- e) rozsah, v němž se má výcvik provádět,
- f) zda jde o jednorázový kurs nebo o trvalý výcvik,
- g) učební plán,
- h) jmenný seznam učitelů s uvedením předmětů, kterým jsou oprávněni vyučovat,
- ch) adresu učebny, kde budou prováděny výuka teorie a praktický výcvik v údržbě motorových vozidel, seznam učebních pomůcek podle osnovy a seznam cvičných motorových vozidel.

[⁴] Škola předloží k žádosti o registraci doklad o tom, že výcvik řidičů je obsažen v jejím učebním plánu jako předmět povinný nebo nepovinný nebo že se bude provádět v rámci zájmové činnosti (§ 1 odst. 3).

[⁵] Oprávněná organizace je povinna neprodleně oznámit okresnímu dopravnímu inspektorátu Veřejné bezpečnosti každou změnu, týkající se údajů uvedených v odstavci 3.

§ 3

Rozsah a způsob výcviku řidičů

[¹] Výcvik řidičů se skládá z

- a) výuky teorie a
- b) praktického výcviku v údržbě a řízení motorových vozidel.

[²] Výcvik řidičů se provádí v rozsahu a způsobem stanoveným příslušnou učební osnovou; to platí i pro individuální výcvik. Učební osnovy výcviku řidičů silničních motorových vozidel (dále jen „učební osnovy“) vydá federální ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány. Při výcviku řidičů na školách se upustí od výuky teorie v rozsahu, v němž se příslušné látce vyučuje v odborném předmětu. Žadatelé o řidičské oprávnění (dále jen „žadatelé“), kteří mají ukončené vzdělání strojního nebo dopravního směru nebo směru zemědělské mechanizace na odborných školách, středních odborných školách nebo vysokých školách, se nemusí zúčastnit výuky teorie konstrukce a údržby motorových vozidel.

[³] Výcvik řidičů se provádí obvykle hromadně v kurzech; v jednom kursu smí být nejvýše 35 žadatelů.

[⁴] Za podmínek a v rozsahu stanoveném učebními osnovami mohou žadatelé v autoškolách Svazarmu studovat teorii dálkově.

[⁵] Před zahájením kursu je oprávněná organizace povinna předložit okresnímu dopravnímu inspektorátu Veřejné bezpečnosti seznam žadatelů. Okresní dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti kontroluje, zda žadatelé splňují podmínky stanovené touto vyhláškou. To platí i pro výuku prováděnou formou dálkového studia.

[⁶] S praktickým výcvikem v řízení motorových vozidel nesmí být započato dříve, než si žadatelé osvojí základní znalost pravidel silničního provozu a než se seznámí s teorií řízení a technikou jízdy. Při praktickém výcviku v řízení motorových vozidel musí být žadatel upoután i při jízdě v obcích*) bezpečnostním pásem, je-li jím motorové vozidlo povinně vybaveno.

[⁷] Výuka teorie v kurzech a praktický výcvik v údržbě a v řízení motorových vozidel se provádí ve vyučovacích hodinách po 50 minutách. Denně smí žadatel absolvovat nejvýše jednu vyučovací hodinu praktického výcviku v řízení motorového vozidla, a je-li rozsah tohoto výcviku větší než 12 vyučovacích hodin, nejvýše dvě vyučovací hodiny s přestávkou, jejíž délku stanoví učební osnovy. Délka jízdy v jedné vyučovací hodině musí činit v průměru celého výcviku nejméně 20 km, u traktorů nejméně 10 km. Při výcviku v řízení na autocvičisti (autodromu) nemusí být učitel přítomen v cvičném vozidle, ale může řídit výcvik z určeného stanoviště.

[⁸] Praktický výcvik v údržbě motorových vozidel se provádí ve skupinách nejvýše po sedmi žadatelích.

§ 4

Učitelé výcviku řidičů

[¹] Vyučovat teorii a provádět praktický výcvik v údržbě a řízení motorových vozidel mohou jen osoby (dále jen „učitelé“), které

- a) mají nejméně střední odborné nebo úplné střední všeobecné vzdělání,
- b) splňují podmínky stanovené v odstavcích 3 až 6,
- c) složí s úspěchem zkoušku před komisí; způsob složení komise a rozsah zkoušky stanoví zkušební řád pro zkoušky učitelů vydaný federálním ministerstvem vnitra.

[²] Osobám, které vyhoví podmínkám stanoveným v odstavci 1, vydá krajský dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti osvědčení pro učitele.

[³] Zkušební řád stanoví, v kterých případech je podmínkou pro vydání osvědčení pro učitele praktického výcviku v řízení motorových vozidel psychologické přezkoušení.

*) § 3 odst. 5 vyhlášky č. 80/1966 Sb., o pravidlech silničního provozu.

(⁴) Osvědčení pro výuku předpisů o silničním provozu může být uděleno pouze osobám, které jsou starší 23 let a mají řidičské oprávnění té skupiny, k jejímuž získání budou provádět výuku; osvědčení pro výuku předpisů o silničním provozu k získání řidičského oprávnění skupiny A však může být uděleno i osobám, které mají řidičské oprávnění skupiny B, C, D nebo T.

(⁵) Osvědčení pro vyučování nauky o motorových vozidlech a k provádění praktického výcviku v údržbě může být uděleno jen osobám, které jsou starší 23 let a které prokáží odborné znalosti stanovené zkušebním řádem.

(⁶) Osvědčení k provádění praktického výcviku v řízení motorových vozidel může být uděleno řidičům, kteří jsou starší 25 let, nebo řidičům, kteří jsou starší 23 let a jsou absolventy pedagogického studia v délce alespoň jednoho roku; toto osvědčení může být uděleno jen za podmínky, že řidiči v posledních čtyřech letech neztratili spolehlivost k řízení motorových vozidel.*) Osvědčení k provádění praktického výcviku v řízení motorových vozidel může být uděleno pro skupiny

- a) A a M řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny A nejméně 4 roky;
- b) B řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny B nejméně 7 let nebo kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny B nejméně 4 roky a řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C,
- c) C řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C nejméně 4 roky,
- d) T řidičům, kteří mají řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel skupiny C nebo T nejméně 2 roky.

(⁷) V osvědčení pro učitele musí být uvedeny předměty, kterým je učitel oprávněn vyučovat. Toto osvědčení se vydává, popřípadě prodlužuje na dobu pěti let. Žádá-li učitel o prodloužení osvědčení, musí se podrobit přezkoušení před komisí [odstavec 1 písm. c)].

(⁸) Krajský dopravní inspektorát Veřejné bezpečnosti odejme osvědčení pro učitele, zjistí-li, že učitel pozbyl řidičské oprávnění předepsané v odstavcích 4 a 6 nebo že nedává záruku řádného výcviku řidičů.

(⁹) Řidičem cvičitelem individuálního výcviku může být jen osoba starší 25 let, splňující podmínky stanovené v odstavci 6 písm. a), popřípadě b);

jeho odborná způsobilost k řízení motorových vozidel může být přezkoušena okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

§ 5

Podmínky pro přijetí k výcviku řidičů

(1) Do výcviku řidičů může být zařazen žadatel, který

- a) ke dni ukončení výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel příslušné skupiny,
- b) je tělesně a duševně schopný k řízení motorových vozidel,
- c) je spolehlivý k řízení motorových vozidel.**)

(2) Učni na odborných učilištích a studující na školách uvedených v § 1 odst. 1 písm. b) se mohou podrobit výcviku a řidičské zkoušce před dosažením předepsaného věku; řidičský průkaz se jim však vydá s omezením, které stanoví, že řidičské oprávnění nabývá platnosti po dosažení předepsaného věku.

§ 6

Povinnosti žadatelů o řidičské oprávnění a odpovědných pracovníků výcvikových zařízení

(1) Žadatel je povinen zúčastnit se výcviku řidičů v rozsahu stanoveném učebními osnovami. Zameškané vyučovací hodiny praktického výcviku v údržbě a řízení motorových vozidel musí být doplněny. Zameškané vyučovací hodiny teorie musí být doplněny, jestliže jich žadatel zamešká více než jednu čtvrtinu.

(2) Pracovník odpovědný za výcvik řidičů v oprávněné organizaci odpovídá za řádné, plánové a plynulé provádění výcviku řidičů v souladu s učebními osnovami a za jeho odbornou úroveň a dbá, aby každý žadatel byl po úspěšném skončení výcviku povolán neodkladně k řidičské zkoušce.

(3) Učitelé jsou povinni dodržovat stanovené učební osnovy. Před skončením výcviku řidičů se přesvědčí, zda jsou žadatelé řádně připraveni ke složení předepsané řidičské zkoušky a zda ovládají praktické poskytování první pomoci v rozsahu zdravotnické části základní normy znalostí.***) Zjistí-li, že žadatel není dostatečně připraven, určí mu doplňující výcvik. Nemá-li žadatel ani po doplňujícím výcviku předpoklady pro získání řidičského oprávnění, vyzve ho pracovník odpovědný za vý-

*) § 7 odst. 1 vyhlášky č. 87/1964 Sb.

**) § 5 až 7 vyhlášky č. 87/1964 Sb. ve znění vyhlášky č. 3/1972 Sb.

***) „Zdravotnická část základní normy a odborná norma znalostí a jejich obsahové vymezení pro zdravotnické jednotky ÚS CO obcí, zdravotnické hlídky ČČK (SČK) ve městech a na závodech a zdravotnické hlídky objektových útvarů nižšího a středního typu“ vydané federálním ministerstvem vnitra v r. 1971.

cvik řidičů v oprávněné organizaci, aby se podrobil dopravnímu psychologickému vyšetření;*) v dalším výcviku může žadatel pokračovat, jen mělo-li dopravní psychologické vyšetření kladný výsledek.

§ 7

Cvičná motorová vozidla

(1) Motorové vozidlo, na kterém se provádí praktický výcvik v řízení, musí být vybaveno zařízením umožňujícím při výcviku bezpečnou jízdu (zejména dvojí zařízení k ovládání spojky a provozní brzdy, další zpětná zrcátka, u motocyklu dvojí řízení, u cvičného traktoru sedadlo pro učitele umístěné vedle sedadla nebo za sedadlem žadatele). Motocykly s motorem o objemu válců nejvýše 50 cm³ a skútry nemusí mít dvojí zařízení k ovládání spojky a provozní brzdy a dvojí řízení. Při praktickém výcviku v řízení se smí používat, s výjimkou odstavců 7 a 8, jen cvičných motorových vozidel, která jsou v socialistickém vlastnictví. Způsobilost vozidla k výcviku musí být schválena okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti.

(2) Cvičné vozidlo (mimo motocykl) musí mít na bocích označení „Autoškola“ s uvedením názvu a sídla oprávněné organizace, provedené v barvě jasně odlišné od barvy karosérie motorového vozidla. Tabulka v podobě obdélníku o výšce nejméně 20 cm a délce nejméně 90 % šířky střešy vozidla s označením „Autoškola“ černými písmeny na žlutém podkladu se umístí též na střeše vozidla, kolmo na podélnou osu souměrnosti vozidla; autobusy a nákladní automobily musí mít označení „Autoškola“ též na zádi vozidla. Při cvičné jízdě motocyklu musí mít žadatel na prsou a učitel na zádech snímatelné označení v podobě rovnostranného trojúhelníku postaveného na základnu o délce strany 30 cm s červeným okrajem širokým 3 cm; vnitřek trojúhelníku je bílý s černým nápisem „Cvičná jízda“.

(3) Praktický výcvik v řízení není dovoleno provádět na motorových vozidlech požární ochrany, zdravotnické a důlní záchranné služby, která mají právo přednostní jízdy.**)

(4) Při praktickém výcviku v řízení nesmějí být ve vozidle osoby na výcviku nezúčastněné nebo nebezpečné náklady.

(5) Cvičné motorové vozidlo musí být vždy v řádném technickém stavu.

(6) Kdo je v technickém průkazu cvičného motorového vozidla zapsán jako jeho držitel, je povinen dostavit se s vozidlem jednou za 6 měsíců

k technické prohlídce k okresnímu dopravnímu inspektorátu Veřejné bezpečnosti.

(7) Individuální výcvik řidičů motorových vozidel se může provádět i na motorových vozidlech, která nesplňují podmínky odstavců 1, 2 a 6; způsobilost vozidla k výcviku musí být schválena okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti. Vozidlo musí být označeno na karosérii kolmo k vozovce vpředu na levé straně a vzadu uprostřed nebo na levé straně rovnostranným trojúhelníkem se zaoblenými vrcholy postaveným na základně o délce strany 25 cm, s červeným okrajem širokým 2 cm; vnitřek trojúhelníku je bílý, s černým nápisem „Cvičná jízda“.

(8) Praktický výcvik v řízení motorových vozidel pro tělesně postižené osoby se provádí na vozidlech přizpůsobených tělesným podmínkám žadatele. Vozidlo nemusí splňovat podmínky odstavců 1, 2 a 6, způsobilost vozidla k výcviku však musí být schválena okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti. Vozidlo musí být označeno způsobem uvedeným v odstavci 7 druhé větě.

§ 8

Učební pomůcky

(1) K výcviku řidičů se smí používat učebnic, příruček, obrazů, filmů, cvičných stolic, trenažerů a zkušebních a vyučovacích strojů, jen jsou-li schváleny republikovým ministerstvem vnitra; učebnice používané k výcviku řidičů ve školách musí být schváleny též republikovým ministerstvem školství, učebnice používané při výcviku branců též federálním ministerstvem národní obrany.

(2) Oprávněné organizace jsou povinny doplňovat učební pomůcky tak, aby odpovídaly současnému technickému rozvoji a vozidlům nově zaváděným do silničního provozu. Základní vybavení výcvikového zařízení učebními pomůckami stanoví učební osnovy.

ČÁST DRUHÁ

Zvyšování odborné způsobilosti řidičů

§ 9

Povinné poučování řidičů z povolání

(1) Pravidelné povinné poučování řidičů z povolání provádí organizace, u níž je řidič v pracovním poměru, popřípadě družstevní organizace, jejímž je členem, v závodních (družstevních) školách práce; organizace se též mohou sdružit ke

*) Dopravní psychologické vyšetření se provádí v psychologických laboratořích uvedených v učebních osnovách.

**) § 27 vyhlášky č. 80/1968 Sb.

společnému provádění povinného poučování, pokud by pořádání samostatného povinného poučování nebylo pro ně hospodárné.

(2) Organizace uvedené v odstavci 1 se mohou dohodnout, je-li to účelné a hospodárné, o provádění povinného poučování s organizacemi oprávněnými k provádění výcviku řidičů (§ 1 odst. 1) nebo s jinými organizacemi, vykonávajícími povinné poučování řidičů z povolání jako hospodářskou činnost na základě zřizovací listiny, statutu nebo stanov nebo jiného organizačního opatření.*)

(3) Povinné poučování se provádí v rozsahu nejméně 32 hodin ročně a je zakončeno povinným přezkoušením z pravidel silničního provozu, které zajistí organizace; řidič, který při přezkoušení neprospěl, je povinen se podrobit nejpozději do 15 dnů novému přezkoušení. Doba povinného poučování a přezkoušení se započítává do pracovní doby řidiče; za tuto dobu obdrží řidič mzdu ve výši průměrného výdělků. Neomluvená neúčast řidiče na povinném poučování nebo přezkoušení se posuzuje jako neomluvené zameškání pracovní doby.

(4) Jednoho běhu povinného poučování se smí zúčastnit nejvýše 40 řidičů.

(5) O povinném poučování a přezkoušení je organizace povinna vést přesnou evidenci a oznámit okresnímu dopravnímu inspektorátu Veřejné bezpečnosti řidiče, kteří neprospěli ani při opakovaném přezkoušení.**)

(6) Řidiči, kteří zameškali více než 6 hodin povinného poučování v průběhu roku, jsou povinni zúčastnit se náhradního poučování o zameškané látce, a to popřípadě i u jiné organizace.

§ 10

Tematický plán povinného poučování

(1) Tematický plán povinného poučování vydávají republiková ministerstva vnitra.

(2) Organizace doplní tematický plán povinného poučování o problémy vlastního provozu. Neprovádí-li organizace sama povinné poučování a přezkoušení, odevzdá doplněný učební plán organizaci, která povinné poučování a přezkoušení provádí.

§ 11

Učitelé povinného poučování

Povinné poučování řidičů z povolání o předpisech o silničním provozu a o nauce o motorových vozidlech a jejich údržbě vykonávají učitelé v rozsahu svého osvědčení (§ 4). Odborné před-

nášky související tematiky mohou provádět i odborní externí pracovníci, kteří nemají osvědčení pro učitele.

§ 12

Úhrada nákladů

Náklady na povinné poučování prováděné společně pro řidiče více organizací hradí tyto organizace poměrně podle počtu řidičů, kteří se povinného poučování zúčastnili.

§ 13

Zvyšování odborné způsobilosti ostatních řidičů

Autoškoly Svazarmu, automotokluby Svazarmu a ostatní organizace, jejichž předmětem činnosti je poučování řidičů, mohou organizovat a provádět dobrovolné poučování ostatních řidičů podle tematického plánu, který vydávají republiková ministerstva vnitra.

Č Á S T T Ř E T Í

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 14

Dohled

Republiková ministerstva vnitra spolu s národními výbory dohlížejí

- a) na vybavení výcvikových zařízení, úroveň a způsob provádění výcviku řidičů,
- b) na organizování a provádění povinného poučování a přezkoušení řidičů z povolání a dobrovolného poučování ostatních řidičů.

§ 15

Přechodná ustanovení

(1) Souhlas k provádění výcviku řidičů, udělený okresním dopravním inspektorátem Veřejné bezpečnosti podle dosavadních předpisů, opravňuje organizaci k provádění výcviku řidičů podle této vyhlášky do šesti měsíců ode dne její účinnosti.

(2) Osvědčení pro učitele vydaná podle dosavadních předpisů se považují za osvědčení vydaná podle této vyhlášky.

§ 16

Výjimky

(1) Republikové ministerstvo vnitra může v jednotlivých odůvodněných případech povolit výjimku z této vyhlášky.

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na výcvik řidičů ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.

*) § 18a hospodářského zákoníku.

**) § 13 vyhlášky č. 87/1964 Sb.

[³] Pro výcvik řidičů dopravních a vysoko- a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních zdvižných vozíků, tramvají a trolejbusů plať motorových vozidel. zvláštní předpisy.*]

§ 17

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 53/1965 Sb., o výcviku

§ 18

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna

1973.

Ministr:

Dr. Ing. Šutka v. r.

95

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva hutnictví a strojírenství

ze dne 6. prosince 1972

o poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům oborových podniků ČKD Praha a První brněnská strojírna Brno, získaným nábořem prováděným národními výbory pro práci na dodávkách pro výstavbu tranzitního plynovodu

Federální ministerstvo hutnictví a strojírenství stanoví podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu:

§ 1

Rozsah platnosti

Vyhláškou se upravuje poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí pracovníkům oborových podniků ČKD Praha a První brněnská strojírna Brno, získaným nábořem prováděným národními výbory, kteří se bezprostředně podílejí

na zabezpečování dodávek pro výstavbu tranzitního plynovodu (dále jen „pracovníci“).

§ 2

Podmínky pro poskytování náborových příspěvků a ostatních náležitostí

Náborové příspěvky a ostatní náležitosti se pracovníkům poskytují podle podmínek stanovených vyhláškou ze dne 9. března 1959 č. 57/1959 Ú. l., o náležitostech, které se poskytují pracovníkům získaným nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictví a sociálního zabezpečení okresních národních výborů, pokud dále není stanoveno jinak.

*] ČSN 28 88 00.

Předpis ministerstva dopravy o výcviku řidičů vozidel městských drah a vydávání průkazů pro tyto řidiče — Ok 10, čj. 18 074/68 10.

§ 3

(¹) Pracovníci, kteří mají nárok na poskytování náborového příspěvku a nastupují do pracovního poměru v podnicích uvedených v § 1, obdrží náborový příspěvek

- a) při uzavření pracovní smlouvy na dobu neurčitou, nebo nejméně na dobu 3 let ve výši celkem Kčs 1200; z toho obdrží pracovník při nástupu Kčs 400, po prvním roce trvání pracovního poměru Kčs 400 a po druhém roce trvání pracovního poměru zbývajících Kčs 400;
- b) při uzavření pracovní smlouvy na dobu kratší 3 let, avšak na dobu nejméně jednoho roku, ve výši Kčs 400 jednorázově při nástupu do pracovního poměru.

(²) Náborový příspěvek se poskytuje pracovníkům získaným nábořem v jiných krajích anebo v rámci kraje.

§ 4

(¹) Pracovníci se odměňují po dobu zaškolování podle výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. června 1971 čj. II/3-190/71-7208/Šm (reg. v částce 13/1971 Sb.) o odměňování pracovníků po dobu zaškolování.

(²) Příspěvek na zapracování se pracovníkům poskytuje v tomto rozsahu:

při práci	v časové mzdě	v úkolové mzdě
v 1. měsíci	Kčs 250	Kčs 400
v 2. měsíci	Kčs 200	Kčs 550
v 3. měsíci	Kčs 150	Kčs 450

(³) Rodinná podpora se poskytuje při splnění podmínek uvedených v § 6 vyhlášky č. 57/1959 Ú. l. ve výši Kčs 8 za každý kalendářní den trvání pracovního poměru.

(⁴) Pracovníci mají nárok na úhradu jízdného k nástupu zaměstnání a k návratu do místa stálého bydliště po splnění pracovní smlouvy; mají nárok i na diety, a to trvá-li cesta podle jízdního řádu déle než 2 hodiny, ve výši Kčs 20, a trvá-li déle než 10 hodin, ve výši Kčs 40. V dietách je zahrnuto stravné a ušlý výdělek za dny cesty. Bližší podrobnosti o úhradě jízdného a diet jsou uvedeny v § 2 a 3 vyhlášky č. 57/1959 Ú. l.

(⁵) Ženatým a jim na roveň postaveným pracovníkům, kteří uzavrou pracovní smlouvu na dobu neurčitou nebo na dobu nejméně 3 let, se poskytne v každých čtyřech týdnech po dobu odloučení od rodiny náhrada prokázaného jízdného do místa bydliště rodiny a zpět.

§ 5

Všeobecná ustanovení

(¹) Dojde-li k rozvázání pracovního poměru bez viny pracovníka před termíny uvedenými v § 9 odst. 1 vyhlášky č. 57/1959 Ú. l., je pracovník povinen vrátit náborový příspěvek, který obdržel, a to v částce odpovídající době, za kterou nebyla pracovní smlouva splněna, a rovněž poskytnutou úhradu nákladů stěhování.

(²) Zavdal-li pracovník příčinu k okamžitému zrušení pracovního poměru, je povinen vrátit podniku veškeré poskytnuté příspěvky s výjimkou rodinné podpory, bez újmy odpovědnosti vyplývající z obecných předpisů.

§ 6

Účinnost

Vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Šimon v. r.

96

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České socialistické republiky

ze dne 30. listopadu 1972

o podnikových archivech

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky stanoví v dohodě s Československou akademií věd a ministerstvem kultury České socialistické republiky podle § 11 odst. 1 vládního nařízení č. 29/1954 Sb., o archivnictví:

Základní ustanovení

§ 1

Organizace určené touto vyhláškou soustřeďují v podnikových archivech archivní materiál, tj. písemné, obrazové, zvukové a jiné záznamy trvalé dokumentární hodnoty, které vzešly z činnosti organizací a jejich právních předchůdců, popřípadě s ní úzce souvisí, a mají význam historický nebo politický, kulturní a hospodářský (dále jen „archiválie“), vyříděné podle předpisů o vyřazování (skartaci) a po uplynutí lhůt stanovených zvláštními předpisy.*)

§ 2

Organizace všestranně pečují o archiválie, zejména pokud jde o jejich soustředění k trvalému uložení, jejich ochranu, evidenci, zpřístupňování a využívání pro účely hospodářské, technické, politické a kulturně výchovné i vědecké, jakož i dohlíží na dodržování předpisů o spisové evidenci a na vyřazování (skartaci) písemností. K tomu zřizují podnikové archivy.

Zřizování a spravování podnikových archivů

§ 3

(¹) Podnikové archivy zřizují tyto organizace:

- a) ústředně řízené státní hospodářské organizace,

- b) ústředně řízené rozpočtové a příspěvkové organizace, pokud plní hospodářské úkoly,

- c) peněžní a pojišťovací organizace a

- d) výrobní a spotřební družstva a družstevní podniky zřízené vyššími družstevními organizacemi.

(²) Ministerstvo vnitra může po projednání s organizací uvedenou v předchozím odstavci (dále jen „organizace“) stanovit, že z důvodu účelnosti má ukládat archiválie ve státním archivu, popřípadě v okresním archivu nebo v Archivu hlavního města Prahy, v Archivu města Brna, v Archivu města Ostravy, v Archivu města Plzně (dále jen „archiv národního výboru“).

§ 4

Organizace může zřídit pobočku svého podnikového archivu pro svou nižší organizační složku, vyžaduje-li to naléhavá potřeba, zejména se zřetelem na důležitost archiválií pro činnost nižší organizační složky nebo se zřetelem na její vzdálenost od podnikového archivu.

§ 5

Organizace mohou uzavřít písemnou dohodu, že budou archiválie ukládat do společného archivu (sdružený podnikový archiv), který bude zřízen u jedné z nich. Dohoda vyžaduje ke své platnosti schválení ministerstva vnitra, které věc projedná s orgány nadřízenými organizacím.

§ 6

Organizace, která zřídila podnikový archiv (jeho pobočku), jakož i organizace, u níž je zřízen

*) Vyhláška ministerstva vnitra č. 62/1953 Ú. l., o zásadách pro vyřazování (skartaci) písemností; nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, aj. Spadají sem i archiválie vyříděné z účetních archivů po skončení úschovy písemností informační soustavy v těchto archivech (§ 44 nař. vlády ČSSR č. 153/1971 Sb.), jakož i archiválie pocházející ze spisoven technických, fotografického a filmového materiálu aj., patří sem i pečetidla a razítka. Rovněž sem spadají archiválie vyříděné z utajovaných písemností, jejichž stupeň utajení byl zrušen podle č. 9 a 92 směrnic federálního ministerstva vnitra ze dne 23. prosince 1971, čj. SKU-207/1971, pro manipulaci a dopravu písemných a jiných materiálů obsahujících skutečnosti tvořící předmět státního, hospodářského a služebního tajemství.

sdužený podnikový archiv, je povinna archiv spravovat, tj. zajišťovat jeho činnost po stránce osobní, finanční, materiálně technické a investiční, a poskytovat mu všestrannou pomoc při rozvíjení činnosti, zejména tak, aby archiv byl účelně umístěn a řádně vybaven pro odbornou práci s archiváliemi. Za zřízení a spravování archivu odpovídá vedoucí (ředitel) organizace.

§ 7

Náklady spojené se zřízením a spravováním podnikového archivu (jeho pobočky) hradí organizace, která jej zřídila, ze svých prostředků. Jde li o sdužený podnikový archiv, hradí tyto náklady organizace, pro něž je zřízen, v poměru, který je mezi nimi dohodnut.

Vyřazování písemností v organizacích a ukládání archiválií v podnikových archivech

§ 8

(1) Organizace je povinna předkládat podle předpisů o vyřazování (skartaci)*) návrhy na vyřazování písemných, obrazových, zvukových a jiných záznamů (dále jen „písemností“) státnímu archivu v kraji, kde má sídlo, popř. ministerstvu vnitra, jestliže si to vyhradí. Odevzdat vyřazené písemnosti ke zničení smí organizace až po schválení návrhu.

(2) Podniky sběrných surovin nebo podniky provádějící průmyslové zničení písemností nesmějí vyřazené písemnosti převzít bez písemného potvrzení příslušného orgánu uvedeného v předchozím odstavci, že písemnosti mohou být zničeny.

§ 9

(1) Archiválie v podnikových archivech se samostatně evidují a ukládají odděleně od písemností ve spisovnách**) a v účetních archivech.***)

(2) Archiválie se ukládají v prostorách, v nichž jsou zabezpečeny před ztrátou, odcizením, poškozením nebo zničením.†)

§ 10

(1) V podnikových archivech zůstávají archiválie uloženy po dobu nejméně 30 let od předání archiválií do podnikového archivu. Po uplynutí této

doby odevzdají je organizace podle směrnic ministerstva vnitra příslušnému státnímu archivu, který provede rozdělení souboru archiválií a popřípadě některé předá archivům národních výborů. Způsob a bližší podmínky odevzdávání a přijímání archiválií určí státní archivy.

(2) Náklady spojené s odevzdáním archiválií do státního archivu uhradí organizace ze svých prostředků.

(3) Ministerstvo vnitra určí organizace, v jejichž řádně vybavených podnikových archivech zůstanou archiválie v trvalé archivní péči.

§ 11

(1) Jestliže organizace, která spravuje podnikový archiv, je zrušena a nemá právního nástupce, rozhodne ministerstvo vnitra po projednání s orgánem, který zrušení organizace nařídil, popř. zrušenou organizaci řídil, v kterém státním archivu nebo v archivu národního výboru budou archiválie z podnikového archivu uloženy.

(2) Dojde-li k rozdělení organizace, rozhodne se při delimitaci i o podnikovém archivu. K rozhodnutí je nezbytný souhlas ministerstva vnitra.

Vedení podnikových archivů

§ 12

(1) Vedoucí (ředitel) organizace pověří vedením podnikového archivu pracovníka organizace způsobilého vykonávat odborné archivní práce (dále jen „podnikový archivář“), který řídí též činnost podřízených pracovníků podnikového archivu (jeho poboček).

(2) Funkce podnikového archiváře smí být v organizaci jen výjimečně spojována s jinou činností a jen pokud by neztěžovala vykonávání všech prací spojených s vedením podnikového archivu.

§ 13

(1) Podnikový archivář odpovídá za správné uložení, přehlednost a zpracování archiválií. Zejména je povinen

- a) soustřeďovat, zpracovávat a zpřístupňovat archiválie, umožňovat nahlížení do nich v mezích platných směrnic ministerstva vnitra, organizovat jejich využívání a vést evidenci o půjčování a vracení jednotlivých archiválií;

*) Vyhláška ministerstva vnitra č. 62/1953 Ú. l., o zásadách pro vyřazování (skartaci) písemností; nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

**) Č. 78 směrnic federálního ministerstva vnitra ze dne 23. prosince 1971, čj. SKU-207/1971 pro manipulaci a dopravu písemných a jiných materiálů obsahujících skutečnosti tvořící předmět státního, hospodářského a služebního tajemství.

***) § 39 a násl. nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb.

†) Směrnice ministerstva vnitra ze dne 13. ledna 1972, poř. č. 3 Ú. v. ČSR z roku 1972, o ochraně archiválií uložených v archivech na území České socialistické republiky (reg. v části 7 Sbírky zákonů z r. 1972).

b) vést evidenci části Jednotného archivního fondu České socialistické republiky, uložené v podnikovém archivu, dbát o zabezpečení archiválií uložených v podnikovém archivu před ztrátou, odcizením, poškozením, zničením nebo zneužitím a zajišťovat jejich konzervaci.

(2) Podnikový archivář je povinen dohlížet na dodržování předpisů o spisové evidenci a na vyřazování (skartaci) písemností v organizaci i v jejích organizačních složkách.

(3) Podnikový archivář se ve své odborné činnosti řídí předpisy ministerstva vnitra,*) popřípadě předpisy nadřízeného ústředního orgánu.

Úkoly nadřízených orgánů

§ 14

Ústřední orgány vydávají v oboru své působnosti pro organizace po projednání s ministerstvem vnitra vzorové spisové řády a skartační směrnice.

§ 15

Orgány přímo nadřízené organizacím dohlíží na dodržování předpisů o zřizování a spravování podnikových archivů, jakož i na to, aby ve spisovnách organizací byly řádně evidovány všechny soubory písemností. Tyto orgány mohou pověřit svého pracovníka kontrolou činnosti podnikových archivů (oborový archivář), který se v odborných otázkách řídí předpisy ministerstva vnitra.

§ 16

Dohled ministerstva vnitra

(1) Ministerstvo vnitra dozírá na provádění právních předpisů upravujících činnost podnikových archivů a navrhuje příslušným orgánům opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Tento dohled může vykonávat prostřednictvím státních archivů v krajích, popřípadě archivů národních výborů.

(2) Pověření pracovníci ministerstva vnitra a státních archivů v krajích, popřípadě pověřeni pracovníci archivů národních výborů, pokud vykonávají dohled podle ustanovení předchozího odstavce, jsou oprávněni za účelem kontroly stavu podnikových archivů a spisoven vstupovat do prostor, kde jsou umístěny.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 17

(1) Organizace zřídí podnikový archiv nejpozději do pěti let od svého založení; převezme-li však zcela nebo zčásti archiválie po svém právním předchůdci, zřídí současně podnikový archiv.

(2) Jestliže organizace, která není uvedena v § 3 odst. 1, zřídila před počátkem účinnosti této vyhlášky podnikový archiv, může jej spravovat i nadále, pokud obdrží souhlas ministerstva vnitra, o nějž požádá do 6 měsíců od počátku účinnosti této vyhlášky.

(3) Jestliže však organizace uvedená v odstavci 2 nehodlá podnikový archiv dále spravovat nebo potřebný souhlas jí byl odepřen, uloží v podnikovém archivu soustředěné archiválie ve státním archivu, popřípadě v archivu národního výboru,**) ve lhůtě určené příslušným archivem. Tento archiv určí také způsob a bližší podmínky odevzdání a přijímání archiválií. Náklady spojené s odevzdáním archiválií do příslušného archivu uvedená organizace uhradí ze svých prostředků.

§ 18

Zrušuje se vyhláška ministerstva vnitra č. 153/1956 Ú. l., o archivech hospodářských a rozpočtových organizací, ve znění vládního nařízení č. 38/1966 Sb.

§ 19

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Ministr:

Ing. Jung v. r.

97

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

ze dne 28. listopadu 1972,

kterou se mění vyhláška č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 170/1969 Sb. a vyhlášky č. 124/1970 Sb.

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními úřady Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 15 odst. 1 zákona č. 51/1959 Sb., o výkupu zemědělských výrobků, a § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči:

Článek I

§ 5 bod 1 vyhlášky č. 156/1968 Sb., ve znění vyhlášky č. 170/1969 Sb. a vyhlášky č. 124/1970 Sb., se mění a zní takto:

„1. vyhláška č. 48/1963 Sb., o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek, ve znění vyhlášky č. 100/1965 Sb., o zrušení povinného odprodeje sádla, kromě § 8 odst. 1 věta první, odst. 2 až 6 a § 9, které platí do 31. prosince 1975.“

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973.

Ministr:

Ing. Janovic, CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

výnosem čj. VI/1-24 237/72 ze dne 15. listopadu 1972 **prodloužilo** na základě § 22 odst. 3 č. 11 zákona č. 76/1952 Sb. počínaje rokem 1973 **platnost potvrzení okresních finančních správ, jimiž poplatníci prokazují některé skutečnosti pro snížení daně ze mzdy.** Dosavadní potvrzení vydaná do konce r. 1972 budou platit do konce r. 1974, potvrzení vydaná pro r. 1973 zůstanou v platnosti po 3. kalendářní roky.

Zmíněný výnos bude otištěn v č. 9 Finančního zpravodaje. Zájemci mohou do něho nahlédnout u všech okresních, obvodních a městských finančních správ.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 8. listopadu 1972 čj. LP/3-210.2-30.10.72 **o poskytování obvodních zdravotnických služeb.**

Směrnice upravují organizaci a řízení zdravotnických služeb poskytovaných obvodními územními i závodními lékaři, zásady pro stanovení velikosti územního zdravotnického obvodu a materiálně technické vybavení obvodních služeb.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1973 a zrušují směrnice č. 23/1966 Věst. MZ, o pracovní náplni obvodního lékaře, o řízení činnosti ve zdravotnických obvodech a o výchově a dalším vzdělávání obvodního lékaře.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR v částce 11—12/1972 a lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví krajských národních výborů, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s Českou radou odborových svazů a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 40 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 8. listopadu 1972 čj. LP/3-210.2-30.10.72 **o poskytování zdravotnických služeb pracujícím v závodech.**

Směrnice upravují rozsah zdravotnických služeb poskytovaných pracujícím v závodních zdravotnických zařízeních, rozvrh nákladů na tato zařízení mezi organizace a národní výbory a stanoví povinnosti organizací při zabezpečování první pomoci. Dále upravují poskytování zdravotnických služeb pracujícím a jejich rodinným příslušníkům vysílaným do zahraničí.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1973 a zrušují směrnice č. 45/1967 Věst. MZ, o poskytování zdravotnických služeb pracujícím na závodech, a ustanovení § 1 až 3 směrnice č. 22/1968 Věst. MZ, o léčebně preventivní péči o československé občany při jejich cestách do zahraničí a o cizí státní příslušníky.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR v částce 11—12/1972 a lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví krajských národních výborů, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví okresních národních výborů a v ústavech národního zdraví.

Český báňský úřad

vydal podle § 10 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, **výnos ze dne 14. listopadu 1972, kterým se rozšiřuje platnost některých předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci na činnosti, práce a provozu podléhající státnímu odbornému dozoru orgánu státní báňské správy podle tohoto zákona.**

Výnos platí pro organizace, pokud provádějí práce uvedené v § 3 písm. c) a d) cit. zákona, tj.

- inženýrsko-geologický, hydrogeologický nebo jiný neložiskový geologický průzkum stavby zemské kůry s výjimkou prací prováděných za účelem průzkumu základových půd pro občanskou nebo průmyslovou výstavbu,
- těžbu písků nebo štěrku v korytech vodních toků a v odstavených ramenech plovoucími stroji, popřípadě také úpravu nebo zušlechťování vytěžených surovin,
- práce k zajištění stability podzemních prostorů za účelem ochrany povrchu, popřípadě k jiným účelům (podzemní sanační práce),
- zemní stavební práce lomařským způsobem za použití strojů a výbušin, jestliže se na jedné lokalitě přemísťuje více než 100 000 m³ horniny,
- podzemní práce hornickým způsobem, zejména hloubení šachtic, ražení štol a tunelů včetně tunelů nebo jiných podzemních děl na drahách, jakož i dalších podzemních prostorů o objemu přesahujícím 500 m³,
- vrty z povrchu i z podzemí o délce nad 100 m a v případě, že se vrtají zařízením poháněným mechanickou silou, i vrty kratší,
- zřizování, provoz nebo likvidaci zařízení pro uskladňování plynů nebo kapalin v přírodních horninových strukturách (podzemní zásobníky plynů nebo kapalin) včetně průzkumných a vrtných prací pro tyto účely.

Výnos se nevztahuje na práce k zpřístupňování přírodních jeskyní a na práce k jejich udržování v bezpečném stavu, pro něž Český báňský úřad vydá samostatný bezpečnostní předpis.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1973 a je uveřejněn pod č. 24 v částce 10 Ústředního věstníku České socialistické republiky, ročník 1972. Do výnosu je též možno nahlédnout u Českého báňského úřadu v Praze a u všech obvodních báňských úřadů.